

यन्त्रिकञ्चैन्द्रकेशराजसुदर्शनाः । दण्डोत्पला त्रिदहनी
जामाटरक्तचन्दनम् । भृङ्गपामार्गकुलका मण्डूकञ्च
पलार्कम् । चार्ङ्गकस्य रसेनाथ गुडिकां संप्रकल्पयेत् ।
वदरास्त्रिषमाञ्चैतां भक्षयित्वा पिबेदह । वारि भक्तं ज-
लञ्चैव प्रातरुत्थाय मानवः । वटी चुधावती नाम
सर्वाजीर्णविनाशिनी । अग्निञ्च कुरुते दीप्तं भक्षकञ्च
नियच्छति । अम्बपित्तञ्च मूलञ्च परिणामकतञ्च यत् ।
तत् सर्वं शस्यत्याशु भास्करस्तिमिरं यथा । मक्षूरं
वर्ज्यं वेदत् विषेणात् क्षीरशर्करं ।

चुधासागररस पुं भेषज्यरत्नावलङ्किते औषधभेदे

“त्रिकटु लिफला चैव तथा लवणपञ्चकम् । चारतयं
रसं गन्धं भागेनैव पूर्ववद्भिषक् । युक्तामात्रां वटीं कुर्या-
त्तवङ्गैः पञ्चभिः सह । चुधासागरनाभायं रसः सुख्यं च
निर्मितः” । [अमरः । “अन्नस्य क्षधितः पातृम्”

क्षुधित लि० चुधा + जाताऽस्य तार० इतच् । चुधायुक्ते
क्षुधुन पुंस्त्री चुध-उन किञ्च । क्षेच्छजातो उज्ज्वलः ।

क्षुप भदे सौ० पुं अक० सेट् । क्षोपति अक्षोपीत् क्षुक्षोप
“स सट्क्षुपुषतः” भा० आ० १०१अ०

क्षुप पुं क्षुप-क क्षु-पक् वा । क्षुषयास्त्राग्निफेदश्चो अमरः ।
बाहुदेवस्य सत्यभामाया गर्भजातपुत्रभेदे । “जघिरे
सत्यभामायां बाहुभीरिरथः क्षुपः” हरिव० १६अ० ।
इक्ष्वाकुपितरि शराजभेदे च पुं । “आसीत् कृतयुगे
तातः । मनुर्दण्डधरः प्रभुः । तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रस-
न्निरिति विद्युतः । प्रसन्नेरभवत् पुत्रः क्षुप इत्येव
संज्ञितः । क्षुपस्य पुत्र इक्ष्वाकुः” भा० आ० १२अ० । ४हार-
कापश्चिमस्य ४पर्वतभेदे ।

“वभो रेवतकः सैको रस्यबाहुशुभाजिरः । पूर्वस्यां
दिशि लब्धोवान् मणिकाक्षुनतोरथः । दक्षिणस्यां ल-
तावेष्टः पञ्चवर्षो विराजते । इन्द्रकैतप्रतीकायः पश्चि-
मस्यां तथा क्षुपः” हरि० १५७अ० ।

क्षुपडोडमुष्टि पुं दोषयति दुष्ट-उत्प्लेपे अष्ट ताडयोष्टति
रस्य प्रबो० कर्म० । विप्रमुष्टिक्षुपे राजनि०

क्षुब्ध पुंक्षुभ नि०करणे क्तः । १। मन्वानदण्डे सेन० “सधैव मन्व-
रक्षुब्ध क्षोभितायोधिवर्चना” माघः २। क्षोभयुक्ते लि० । “प्राचीं
परिपदे कृत्वा योनिं लिङ्गे न ताडयेत् । बाहुभ्यां धारणं
गाढं बन्धोऽयं क्षुब्धसंज्ञकः” रतिम० उक्ते शरतिवन्धभेदे पुं०

क्षुभ सङ्कोचने भा० आ० सक० सेट् क्कदित् । क्षोभते अक्षुभत्
क्षुभोक्षोभ्यम् । क्षोभः क्षोभणम् क्षोभी “तान्क्षो नापि-

चाक्षु भूत्” नाक्षु भद्राक्षोभ्रातः” भट्टि० क्षुब्धः क्षुभितः ।
“क्षुब्धतोया महावेगाः क्षुभमानाश्चाशुगाः” भा० व०
८अ० । “क्षुभिताः वागराः सख्ये” रामा० वा० ६५स० ।
“क्षुभे द्विषतां मनः” रघुः “यदेतदादिष्यस्य मध्ये
क्षोभत इव” का० उ० । क्षोभमाणः ।

क्षुभ अङ्ग चालने वा दिवा० अया० अक० सेट् । क्षुभ्यति क्षु-
भ्याति अक्षोभीत् । क्षुभितः । “क्षुभ्यन्ति प्रसभमहोवि
नापि हेतोः” माघः । क्षुभ्वातीत्यत्र क्षुभ्वा० न शब्दम् ।
प्राद्युपसर्गपूर्वकस्तत्तद्दोषार्थयुक्ते क्षोभे

क्षुभ लि० क्षुभ-क । १। क्षोभके २। प्रवर्तके च “मठारुणद-
ण्डाद्यांस्तंस्तान् यन्देऽग्निक्षुभान्” भा० व० १२अ० “अश-
निक्षुभान् तत्प्रवर्तकान्” नीलक० । २। सूच्यं पारिषदभेदे स्त्री ।
“क्षुभया सहिता भैत्री याज्ञान्याभूतमातरः” ततैव “क्षुभा-
निपहातुप्रकर्त्री देवता” लीलक०

क्षुभित लि० क्षुभ-क्त । १। आक्षोडिते, २। व्याकुले, ३। भेते च
हृषा० । “क्षुभितसैन्यपरागविपाखुरे” माघः “महा-
प्रलयमावृतक्षुभितपुष्करावर्त्तकेति वेश्यो०

क्षुभ्नादि पा० उक्ते निमित्ते सत्यपि सत्यनिवृत्तिनिमित्ते
यद्गगणे सच गणः “क्षुभ्ना न्नमन नन्दिन नन्दन नगर ।
एतान्युत्तरपदानि संज्ञायाम्ययोजयन्ति । हरिनन्दी
हरिनन्दनः गिरिनगरम् । अतिर्गर्दिः प्रयोजयति । न-
रीन्दत्यते । नर्त्तन गह्वन नन्दन निवेश निवास अग्नि
अनूप एतान्युत्तरपदानि प्रयोजयन्ति । परिनर्त्तनम्
परिगहनम् परिनन्दनम् शरनिवेशः शरनिवासः शराग्निः
दर्भानूपः । आचार्यादण्डतञ्च । आचार्यभोगीनः । आ-
कृतिगणयोयम् क्षुभ्नादिः । “अविहितलक्षयो शब्दप्रतिषे-
धः क्षुभ्नादिषु इष्टस्य “इति भाष्यम्” न भाभूपकसीत्या-
दयस्त्वस्यैव प्रपञ्चः” इति कैयठः । पाठान्तरम् “क्षुभ्ना तृप्तु
न्नमन नर नगर नन्दन यङ्कृति गिरिनदी गृह्, नमन
निवेश निवास अग्नि अनूप आचार्यभोगीन चतुर्द्वयन
हरिकादीनि यनोत्तरपदानि (संज्ञायाम्) हरिका तिमिर
समीर कुवेर हरि कर्माँर क्षुभ्नादिः” ।

क्षुभत् लि० क्षु + अक्षय्ये मठप् । १। अक्षयुक्ते उपचारात्
२। क्षयवत्सुख्ये च । “आ त् इन्द्र ! क्षुभन्तम्” का०
८, ८१, १, “क्षुभन्तं सुख्यम्” भा०

क्षुमा स्त्री क्षु-मत् । (मसिना) (तिरी) १। अतस्याम् अ-
मरः । “क्ष्मायो विधूनने क्ष्मायां । शब्द न कम्पयति
शुभो० । क्षुमा २। शत्रुकम्पके लि० “क्षुमासि पातयै-